

Wat zijn dit voor vragen?

DE KEUZEN VAN HANS KESTING (55)

Een onverdraaglijke gedachte vindt hij het, dat hij het leven ooit moet verlaten. Gelukkig beschikt Hans Kesting over twee remedies tegen de onrust daarover.

Door **Daan van Acht** Foto **Frank Ruiter**

Als de dood

Theater of televisie?
Theater, een inkoppertje. Het was als kind al mijn droom om het toneel te staan. Ik herinner me dat ik voor mijn bijbaan bij een bakkerszaak brood moest leveren aan de Rotterdamse Schouwburg, en regelmatig aan de portier vroeg of ik even op het toneel mocht kijken. 'God, als ik hier toch eens zou mogen staan', dacht ik.

'Als klein jongetje op de basisschool vertelde ik aan de rest van de klas complete verhalen over de Amerikaanse Apollo-vluchten. Ik wist vrijwel niets over die vluchten, maar ik verzon er van alles bij. De klas hing tijdens het vertellen aan mijn lippen.

'Ook het kijken naar toneelvoorstellingen heeft me vanaf het begin gegrepen. Ik weet nog dat ik op de lagere school ging kijken naar een voorstelling van het verplichte schooltoneel. Het idee dat de acteurs op het toneel voor mij - degene in de zaal - hun rol opvoerden, vond ik mateloos fascinerend. Ik was waarschijnlijk de enige die toen niet met propjes gooide. Theater was mijn logische bestemming.

'Ik heb een aantal jaar een televisiecarrière nagejaagd en aan die periode veel plezier beleefd, maar mijn kwaliteiten lagen elders. Het presenteren van een amusementsprogramma, zoals Paul de Leeuw doet, is een totaal ander metier dan acteren. Je hebt er andere talenten voor nodig, die ik niet heb. Althans, niet genoeg. Ik beschikte niet over de juiste eigenschappen om te zeggen: fuck you, ik doe wat ik zelf wil en jullie passen je aan mij aan. Die realisatie bracht me eens anderzins terug naar waar ik wel thuis hoor, het toneel.

'Je kunt niet zeggen dat ik het niet heb geprobeerd om het te maken in de televisiewereld, maar het was uiteindelijk een mooie mislukking. Met Paul de Leeuw maakte ik *Onwe jongens*, van alle programma's die ik gedaan heb, vond ik dat het meest geslaagd. Maar het werd snel duidelijk dat het gewoon niet mijn wereld is. Na *Onwe jongens* presenteerde ik *Circus Pavlov*, een soort amusements- en wetenschapsprogramma. Dat was een stijve en onlillige bedoening. Je

ziet mij daarin voornamelijk vastge-nageld aan de grond staan, wegzin-kend in een autocue.'

Blokjes- of bierbuik?

Licht: 'Blokjesbuik, al heb ik die op het moment niet. Misschien dat als ik in het juiste licht ga staan, je de blokjes kunt zien, maar ik vrees van niet. Ik weeg al lange tijd 98 kilo, een prima gewicht voor iemand van mijn bouw en lengte. Vroeger, zo rond 2002, had ik echt een flinke buik. Ik stond tijdens de Gay Pride met ontbloot bovenlijf op een bootje. 'Hé ditzak, trek je buik eens in', werd er vanaf een brug geroepen. Die uitspraak bleef me tijdens het passeren van iedere

'Ik vind het moeilijk in relaties intimiteit en seksualiteit met elkaar te verbinden'

volgende brug bij. Ik trok snel mijn shirt weer aan. Natuurlijk ben ik niet om die precieze opmerking gaan afvallen, maar ik realiseerde me wel dat het zo niet langer kon. Ik voelde me niet meer fijn in mijn lichaam.'

Intimiteit of seksualiteit?

'Intimiteit. Seksualiteit, dat is maar zo beperkt. Ik vind het moeilijk in relaties intimiteit en seksualiteit met elkaar te verbinden. Ik weet niet waaraan dat ligt. Inmiddels heb ik negen jaar een relatie met een Braziliaanse man van wie ik zielsveel hou, maar ik blijf het moeilijk vinden om die twee aspecten aan één persoon te koppelen.

'Misschien komt dat doordat ik pas laat uit de kast ben gekomen. Ik heb altijd geweten dat ik homo was, maar dat kon ik in Rotterdam alleen uiten door in het geheim naar parken te gaan. Dat was destijds de enige manier om mijn homoseksualiteit te beleven. Ik denk dat ik daardoor mannen lang alleen heb beoordeeld op hun seksuele aantrekkelijkheid.

'Pas tijdens het eerste jaar van de Toneelacademie in Maastricht heb ik mijn ouders verteld over mijn homoseksualiteit. Het was iets onbehoorlijks, dacht ik lange tijd. In Maastricht woonde ik met een jongen en meisje samen. Met die jongen sliep ik in een bed en had ik seks. Zo'n man waar je je veilig bij voelt en aan wie ik mijn geheim kwijt kon. 'Kom, nu gaan we het aan je ouders vertellen', zei hij, dus we hielden ze op. Mijn moeder nam op: 'We weten het al', zei ze. Ze had mijn was gedaan en de brief in mijn achterzak gevonden.

'Mijn moeder was eigenlijk een eenvoudige vrouw, maar op de crisismomenten in mijn leven - toen ik haar vertelde over mijn homoseksua-

liteit en later mijn hiv-positiviteit - was zij de sterkste van de hele familie. Ze reageerde er verstandig op en wist precies de juiste dingen te zeggen.'

Voor of na je 40ste?
'Ik heb in het verleden geroepen dat ik ouder worden niet zo moeilijk vind, maar ik merk naarmate ik ouder word dat ik het wel moeilijk vind. Ik heb het niet over het opdoen van meer ervaring, maar puur over het feit dat ik er ouder uit ben gaan zien. Dat ik een oude man ben.

'Ik heb wel eens op Grindr (een datingapp voor mannen, red.) gezeten, maar daarmee ben ik gestopt. Tijdens

chatgesprekken liet ik wel eens een foto van mijn hoofd zien. Negen van de tien keer hoorde ik vervolgens niks meer terug. Tja, hoe erg kun je jezelf straffen. Ik kan erom lachen, maar het is ook confronterend. Ik voel me namelijk niet oud, maar ik ben het wel.

'Tegelijkertijd ben ik nu veel gelukkiger in mijn werk en relatie. Dat komt omdat ik er rust in heb gevonden. Dus ik kies voor na mijn 40ste. 'Ik vind het een onverdraaglijke gedachte dat ik er op een dag niet meer zal zijn. Ik wil niet dood. Ik ken het leven, ik heb er van genoten en geniet er nog steeds van. Ik hoop dat ik na mijn 65ste de rust vind om een deel

van het jaar met mijn man in Brazilië te gaan wonen. Maar of me dat gaat lukken? Voor nu vind ik het een heerlijke gedachte om daar in een hangmat te liggen en naar een papegaai te staren.'

Stille jongen of geëngageerde schreuwder?
'Geen stille jongen, maar ook zeker geen schreuwder. Ik ben wel heel erg betrokken bij wat ik doe, acteren. Sterker nog, ik vind dat je betrokken moet zijn bij dat wat je doet. Al heb ik makkelijk praten, want ik heb een ongelofelijke droombaan en ben geworden wat ik vroeger wilde worden.

'Ik zal altijd mijn mening geven, maar dat is iets anders dan schreeuwen. Vroeger was ik wat dat betreft drukker. Met de jaren ben ik stiller geworden, en kies ik mijn woorden zorgvuldiger. Dat zal met ouder worden te maken hebben. Dat wil niet zeggen dat het beest in mij is getemd, want ik heb nog steeds een kop vol met razende gedachten. Ik kan me helemaal verliezen in mijn werk. Ik ben niet alleen tussen half twaalf en vier uur bezig met een rol, ook daarvoor en daarna. Alleen als ik op het toneel sta of aan het sporten ben, keert de rust terug in mijn hoofd. Het is nu eenmaal zo.'

Hans Kesting

1960 Geboren in Rotterdam
1986 Afgestudeerd aan Toneelacademie Maastricht
1986 - heden Sketches in *Het Klokhuis*
1995 *Prometheus* (toneel)
1998 *Vertraagd afscheid* (toneel)
1999 *De Cid* (toneel)
1998 *Taxi* (televisie)

2000 *Onwe jongens* met Paul de Leeuw (televisie)
2002 *De Hans Kesting Show* (televisie)
2004 *Kruistochten* (toneel)
2007 *Ajax* (toneel)
2007 *Romeinse tragedies* (toneel)
2008 *Angels in America* (toneel)
2008 Louis d'Or voor *Angels in America*

2011 *Spoken* (toneel)
2012 - heden Sinterklaas in *Sint en De Leeuw* (televisie)
2015 Albert van Dalsumring
2015 *Kings of War* (toneel)
2016 *De welwillenden* (toneel)
Hans Kesting woont samen met zijn man in Amsterdam.

